

XUÂN VỀ NIỀM VUI VÀ NỖI BUỒN TRONG DU LỊCH

MINH LƯƠNG

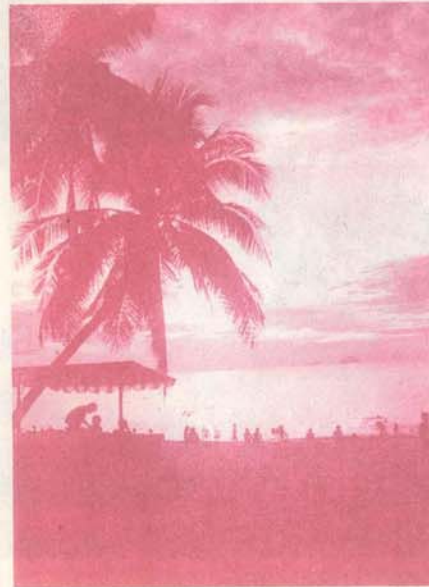
Trời thành phố mấy hôm nay se lạnh. Hơi còi tuyết tuyết báo 6 giờ mà ngoài trời vẫn còn nhạt nhòa sương sớm. Càng về trưa, bầu trời càng đổi sắc, ánh nắng vàng hoe, không gay gắt, nhưng thoang thoang hương sắc và phơn phớt khí trời lập xuân. Gió chiều mát rượi, màu lá, màu hoa trên các công viên càng xanh càng thắm, những tầng lá me non che nắng dọc theo các nẻo phố chính lại xanh thêm, màu xanh mon mơn pha trộn chất vàng sáng. Thật đẹp, thật vừa ý cho nhiều người rảo phố. Thật nhộn nhịp nhưng cũng tất bật, rộn ràng cho người dân Thành phố. Gần Tết rồi.

Mấy tuần nay, dọc theo các nẻo đường hội tụ về các con phố lớn, các trung tâm, nhiều chiếc xe, nhiều đoàn xe bóng nhoáng màu mỡ tấp nập, màu bạc, màu vàng hợp với mùa nhiệt đới vùn vút tỏa về các khách sạn lớn mang theo nhiều đoàn du khách, nhiều nhà kinh doanh, nhà khoa học và nhiều gia đình Việt kiều về với Thành phố để vừa đón Tết Tân Mùi, vừa góp phần dựng xây.

Màu vui đã khởi sắc nổi tiếp hiệu quả bước đầu của năm Du lịch 90, năm mà ngành Du lịch khẳng định là năm tập dượt để chuẩn bị cho những bước phát triển mới.

Đi vào lòng phố sá hôm nay, sánh vai cùng lớp bộ hành, chúng ta rất dễ nhận ra rằng, Thành phố đã có nét vươn lên từng giờ, từng ngày.

Trong nhiều hiện tượng đổi thay mỗi ngày, tất nhiên có cái đẹp, cái chưa thật đẹp. Chúng ta phải bằng chính mình nhận cái đẹp truyền thống của dân tộc mình lên. Đó mới thật sự là ứng dụng phương châm "du lịch là văn hoá; văn hoá phải gắn với du lịch". Có thể mới phát huy thế mạnh độc đáo của truyền thống dân tộc, được hài hoà, cân đối bên cạnh thiên nhiên nguyên khai, nguyên sinh mà nhiều nước có đã phát triển du lịch đang thêm khát. Nhiều bà con Việt kiều về thăm quê hương mang theo ước vọng sẽ ăn cho đã đời một tô mì Quảng, uống một bát chè xanh độ nóng còn sủi bọt đọng trong mọ cau, có người lặn lội đi tìm cho được quán cơm nhỏ nhỏ cạnh gốc cây đa nổi tiếng canh hến; có người đòi phải có khế, chuối chát, trái "vả" xắt lát trộn với rau sống khi thưởng thức món bánh xèo, mà xứ Huế thường gọi là bánh "khoái"... Có cụ già từ Paris về chỉ cần thuê một chiếc xe con để đi từ Sài Gòn ra đến Huế, bất cứ ngôi chùa nào trên lộ trình bà cũng đến thắp hương và gọi lại một khoản tiền gọi là "phước sương". Nỗi khát khao trở về với quê hương thật giản đơn nhưng thấm đượm tình quê đầy ý nghĩa. Gần đây, dọc theo đường phố, chúng ta thường bắt gặp một số du khách nước ngoài, trang phục xành xoàng, vai mang ba lô "con cóc" len lỏi giữa phố sá, chợ đông tìm hiểu cuộc sống và cách làm ăn dân dã. Một số khách du lịch thuần túy thuộc tầng lớp viên chức, giáo chức rất thích thú khi thuê một chiếc xe đạp ở Khách sạn Kim Đồng để tà tà du ngoạn Thành phố, ăn uống giản đơn một đĩa cơm sườn ở quán cơm bình dân là đủ. Họ đã nói thẳng: "Chúng tôi dành tiền để đi nhiều nước và tìm hiểu những gì thuộc sinh hoạt dân dã. Một nhóm Việt kiều trẻ thuộc thế hệ thứ tư chăm chú đọc những chữ ghi trên bảng hiệu bằng tiếng Việt để ôn luyện tiếng mẹ đẻ như "THÀNH DAT" là gì, VINH LỢI là gì rồi tự dịch ra nghĩa tiếng Anh, tiếng Pháp. Đó là thích thú riêng và cũng là tâm lý thật sự của du khách. Chắc chắn lớp trẻ của ta khi học

sinh ngữ cũng muốn tìm hiểu nghĩa của chữ "ÉLÉGANT" là gì, "EMPEUREUR" là gì. Nếu vài suy nghĩ nhỏ để thấy rằng chúng ta lạm dụng hơi nhiều chữ Tây trong cách phô trương bản hiệu. Ta có cần những nhà hàng CHÂTEAU, khách sạn RITZ, vũ trường QUEEN BEE, Mini Hotel "BOSS", mỹ viện MARIE CLAIRE hay không? Chưa kể nhà hàng mang tên Ông "JACKY" lại chuyên các món ăn HOA-VIỆT và cách nhà hàng JACKY không xa lại có nhà hàng CALIFORNIA chuyên món HAMBURGER. Trong khi khách nước ngoài tìm thưởng thức các đặc sản nước nhà thật hiếm thì ta có nhan nhản món ăn Tây. Trong khi bà con miệt lục tỉnh về thăm Thành phố muốn thưởng thức món giò chả Phú Hương, món bún thang Hà Nội, món hủ tiếu Nam Vang hay món nem Thủ Đức, món bánh đập Bà Điểm thì hầu như tìm rất khó.

Làm du lịch là biết khai thác và phát huy thế mạnh độc đáo của truyền thống dân tộc. Có được thế mạnh của từng địa phương, từng nhà hàng, từng quán nhỏ thì không những đáp ứng trúng ý du khách mà còn gây được những nét hấp dẫn, khiến cho nhiều người phải nhớ lâu.

Nhiều phóng sự điều tra trên báo chí, truyền hình phản ánh tình trạng tệ hại về trật tự giao thông, về vệ sinh thành phố; việc khuếch trương quá đáng, quá tốn kém nhiều vũ trường, nhiều trò giải trí như KARAOKE, TOP TEN trong thời gian giáp Tết phần nào thay mặt chung cho công luận của quảng đại quần chúng. Vì hầu hết những sự khuếch trương bùng nổ ấy không phục vụ thích hợp và lành mạnh cho tuổi trẻ, cho người lao động, lại càng không hợp với nội dung và phương châm làm du lịch hiện nay của chúng ta. Du lịch là Văn hoá, văn hoá phải gắn với du lịch, nói rộng ra, đó cũng là khuynh hướng và thị hiếu phát triển du lịch hiện nay của thế giới. Vì người du khách quan niệm du lịch là một cuộc hành trình đi nhiều nơi để tìm hiểu những gì mình chưa thấy, chưa được nghe, chưa được thưởng thức.

Hoa mai đã lấm tấm nẩy mầm, ra nhánh, không còn mấy hôm, chúng ta đón Xuân Tân Mùi. Phải suy nghĩ và làm gì đẹp hơn, ý nghĩa hơn vì nền văn hoá, nghệ thuật dân tộc thấm đượm quốc hồn quốc túy, sáng rực như mai vàng ngày Tết.

ML.

MỪNG XUÂN TÂN MÙI